

[Indenrigsministeren]

Indenrigsministeriet optager personer på et lovforslag om indfødsret efter de retningslinier, der er aftalt i samarbejde mellem ministeriet og Indfødsretsudvalget.

Det er rigtigt, at vi i ministeriet vurderer forskellige muligheder for en begrænset opstramning af reglerne, men jeg kan ikke love, hvornår de politiske drøftelser er afsluttet, så der bliver mulighed for nye regler godkendt af Indfødsretsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 229:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Kommunes styrelse. (Bydelsråd).

Af Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 12/4 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Thor Pedersen):**

Lovforslagets formål er at skabe mulighed for bydelsråd i Københavns Kommune. Samme formål havde et lovforslag fra Socialistisk Folkeparti i sidste folketingssamling, som et flertal i Folketinget var imod.

Dette lovforslag er langt mindre konkret i sit indhold. Efter forslaget kan Borgerrepræsentationen vedtage et regulativ, der stadfæstes af indenrigsministeren. I regulativet kan optages bestemmelser om oprettelse af bydelsråd, deres valg måde og funktioner. Forslaget er i sin ordlyd identisk med en bestemmelse i forslaget til den nugældende københavnske styrelseslov fra 1977. Det var dengang tanken, at bydelsrådene alene skulle have en ytrings- og forslagsret.

Det fremgår ikke klart af Socialistisk Folkepartis lovforslag, om bydelsrådene skal have samme beføjelser, eller om de også skal tildeles en egentlig beslutningskompetence. Et flertal i Folketinget forkastede dengang forslaget om bydelsråd efter indstilling fra et flertal i Kommunaludvalget. En af begrundelserne var, at man ikke mente, at forslaget om bydelsråd ville stå mål med de nærdemokratiske forventninger, borgerne måtte have.

Hvis bydelsrådene skal have en egentlig beslutningskompetence og kompetence til fordeling af ressourcer til forskellige grupper af borgere, vil bydelsråd uden skatteudskrivningsret bryde det grundlæggende princip i dansk kommunestyre om sammenhæng mellem kompetence og økonomisk ansvar. Uden denne sammenhæng kan medlemmerne af bydelsrådene reelt ikke blive stillet til ansvar for de økonomiske konsekvenser af de beslutninger, der træffes i bydelsrådene.

En manglende sammenhæng mellem kompetence og økonomisk ansvar vil gøre det endnu vanskeligere at styre Københavns Kommunes samlede økonomi effektivt, og en effektiv økonomisk styring er netop, hvad Københavns Kommune har brug for. Hvis bydelsråd alene skal have en forslags- eller ytringsret, kan man bruge de allerede eksisterende lokalråd. Når dette er sagt, vil jeg gerne medgive forslagsstillerne, at meget i Københavns Kommune er præget af centralisme og unødigt bureaukrati, og at opgaveløsningen kan komme langt tættere på brugerne og borgerne.

Men det er der allerede muligheder for i den eksisterende lovgivning. Der er i dag mange steder i landet gennemført en decentralisering, hvor kompetence og ansvar er udlagt til brugergrupper, institutioner, skoler, idrætsforeninger, plejehjem m.v., og der arbejdes fortsat med mange nye måder at udlægge kompetence og ansvar på. Kommunerne tildeler bl.a. institutioner en beløbsramme, der omfatter hele institutionens budget. Den enkelte institution, og det vil sige brugerne, kan så frit prioritere og bestemme de tildelte ressourcers fulde anvendelse.

Efter regeringens opfattelse er det ønskeligt og nødvendigt med yderligere decentralisering. Der opnås ad denne vej bedre løsninger, fordi løsningerne bliver tilpasset de lokale forhold. Der opnås også samtidig en langt bedre udnyt-